

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 2. Esdræ, in quibus describitur
Luctus Nehemiæ ob Judæorum afflictionem, ejus Acta cum Artaxerxe pro
obtinenda Jerosolyma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

exclamat: *aut dimitte eis hanc noxam, aut dele me de libro vite.* Non defuerant ad probandam Aaronis vocationem aliæ arbores: & tamen divinâ agebatur Providentiâ, solam Amygdalinam virgam fuisse assumptam: cui sicut natura indidit, alias omnes arbores præcedere germinandô, & exponendô se manifestis tempestatum periculis, ita Pastorem per hanc Deus admonere voluit: ut insigni florens fortitudine, nulla refugeret pericula, pro salute gregis sui subeunda. Hæc considerans Christiane Superior & Pastor, vide: quomodo tuo satisfacias officio? quomodo resistas rapaci lupo, tuum gregem per varias tentationes infestanti? quomodo pro avertenda Dei vindicta in poenitentia exercitiis perdures cum Esdra? quomodo ægrotis succurras Sacramentorum administratione? erras nimum amore tui, si ea de causa remissior es in cura animarum, & providendis ægris, quod tuæ cuti metuens, deserendô paucos dicas: te integræ communitati conservandæ & salvandæ laboraturum. Si talia egissent Apostoli, quibus penè solis ædificium totius Ecclesiæ nitebatur, nec sanguinem, nec vitam profudissent: quod tamen efficacissimum fuerat antidotum perfidiæ tollendæ, ac stabiliendæ fidei.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 2. Esdra, in quibus describitur Lucius Nehemia ob Judeorum afflictionem, ejus Acta cum Artaxerxe pro obtinenda Jerosolyma.

N. 355. *Confidera* 1. **I**n signem Nehemiæ zelum, quem gessit pro Jerosolyma & incolis ejus, vî cujus tam amaris lacrymâs ruinas murorum & portarum hujus urbis deslebat, rogans pro eorundem reparatione, & restitutione Gentis Hebraicæ in statum pristinum. Verba sunt cap. 1. *murus Jerusalem dissipatus est, & portæ ejus combustæ sunt igni. Cumque audissem verba ejusmodi, sedi, & flevi, & luxi, multis diebus &c.* O Christiane! si ruina materialium murorum unicæ civitatis tam amaras lacrymas ex oculis Nehemiæ extorsit, quas extorqueat ex oculis tuis ruina tot animarum, peccatis suis ad interitum properantium? & quid oporteret impendere: ut illæ per veram poenitentiam restaurarentur? Christus Dominus tantô ardebat zelô salutis animarum, ut S. Brigittæ apparens lib. 7. revelat. c. 12. dixerit: si foret etiamnum

jamnum possibile se tot mortes subiturum, quot animas Infernus haberet. Ut æternum mortuis ipse temporaliter moriendò vitam daret. Gentium Doctor adeò fratrum salutem sitiebat, ut Roman. 6. optarit anathema esse pro illis. Hinc quoque 2. Corinth. 11. in hæc erupit verba: *quis scandalizatur, & ego non uror? quis infirmatur, & ego non infirmor?* atque alibi profitetur de se: *per triennium die ac nocte non cessavi cum lacrymis monens unumquemque vestrum &c.* S. Maria Magdalena de Pazzis eò amore æstuabat lucrandi animas, ut teste ejus vitâ cap. 99. aliquando orationi incumbens pro illarum conversione in exstasi rapta exclamârit: *Domine! si non facis mihi hanc gratiam dandi istas animas, quas ego peto; dicam etiam ego, nolle venire ad gloriam, quam mihi præparasti.* Aliâ vice audita est dicere: si Deus à me peteret, ut olim petiit à S. Thoma Aquinate: quam cuperem mercedem pro laboribus meis? non aliam peterem, quàm salutem animarum. Videbatur beata isthæc virgo compertum habere illud commune placitum Theologorum, vî cuius volunt: unius animæ salutem plus gloriæ & laudis divinæ Majestatis conferre, quàm omnes actus virtuosos, ab origine Mundi factos, faciendoque, usque ad illius finem; eò quòd omnes actus illi in se spectati limitati sint, & finiti; laudes autem, quas Deus ab anima beatitudinem affecuta sit totâ æternitate accepturus, infinitæ & illimitatæ existant. Mirabitur nonnullus: Christum è cruce pendentem Miraculum edisse nullum, quò suam tunc temporis testaretur Divinitatem. At Miraculò plane maximò non caruit mira illa latronis inveterati conversio, quod optimè advertit S. Chrysof. homil. de latro. inquit: *latronis mentem perversam voluit commutare: ut ex omni parte Divinitas ejus sentiretur.* Hæc paucula considerans argumenta Christiane Lector glacies es, si non inflammeris zelò lucrandi animas eorum, qui peccandò æternæ damnationis periculo sese exposuere.

Considera 2. Mysterium detegi per hoc: quòd Nehemias interro- N. 356.
gatus ab Artaxerxe, cur tam gravem tristitiam circumferat in vultu? responso dederit: *quare non mareat vultus meus, quia civitas Domus sepulchrorum patris mei deserta est? v. 3. c. 2.* Voluit nempe per hoc responsum futuros confundere Christianos, qui cum videant à tot jam sæculis Domum sepulchrorum Patris sui, Jerosolymam videlicet, propè quàm sepulchrum sibi elegit Christus Christianorum communis parens, à Barbaris profanatam, & à vera Religione desertam esse: nec tamen ex-
inde

inde moveantur, ut dicant cum Nehemia: *oravi Deum Cæli &c. v. 5. citati cap. pro recuperando hoc thesauro. Verum quid juvaret: magnis fletibus profequi jacturam loci hujus, aut pro eo ex hostium manibus liberando multas fundere preces, dum ex notissima illa compertum est revelatione: tunc denique locum istum à Christianis fore obtinendum, quando eorum peccata minora fuerint peccatis Turcarum. Si bestia hortum Principis ingressa eum devastant, non adeò iracundiam ejus provocant, ut provocarent Ministri ejus, id facere ausi. Ita Christus non ita ægrè fert, peccata à barbaris commissa, quam commissa à Christianis, quos verà fide & altiori doctrinâ imbutos in servos elegit. Quare sui corporis custodiam non his, sed barbaris credere voluit, imitatus Scipionem Africanum, qui post insignes victorias de hostibus obtentas, ab Acteo Tribuno inique accusatus connivente Populò in exilium concessit, ibidem moriens mandavit uxori, sepulchro inscribi curet hæc verba, *ingrata patria! non habebis ossa mea.* Hinc Christiane Lector detestare peccata tua, desle ingratitude tuam, quæ unica tantæ jacturæ causa, & cave à patrandis.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 3. lib. 2. Esdræ, in quo describuntur Nomina & Ordo eorum, qui portas varias & muros Jerosolymæ restaurabant.

N. 375. *Considera:* **H**umanum caput esse instar Urbis Jerosolymæ variis portis instructæ. Vix enim aperitur oculus, & velut per portam ingrediuntur curiosi aspectus, qui animam ad concupiscendum illi cita provocant. Vix audit auricula, & mens novellis redditur inquieta. Vix pascitur gustus, & hebetari incipiunt Spiritus ad alta nati. Verbò: quot organa sensuum, tot portæ, per quas ad ipsum usque Palatium sedemque animæ ingrediuntur varia, & plerumque noxia rerum terrenarum objecta. Unica has inter portas est, quæ non dispar nomen cum *Porta stercorum*, Jerosolymis data, sibi vendicat, per quam videlicet contractas peccandò sordes efferre oportet. *Os hominis intelligo, in confessionali aperiendum, ut hortatur S. Ambros. lib. 2. de Pœnit. c. 7. delictum proprium pande, ut justificeris: ore enim confessio fit ad salutem.* Sicut enim Dæmon alias capitis nostri portas semper cupit esse apertas, sic istam clausam vult teneri, quando vel maxime